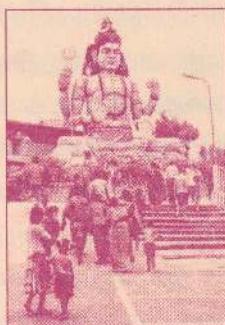
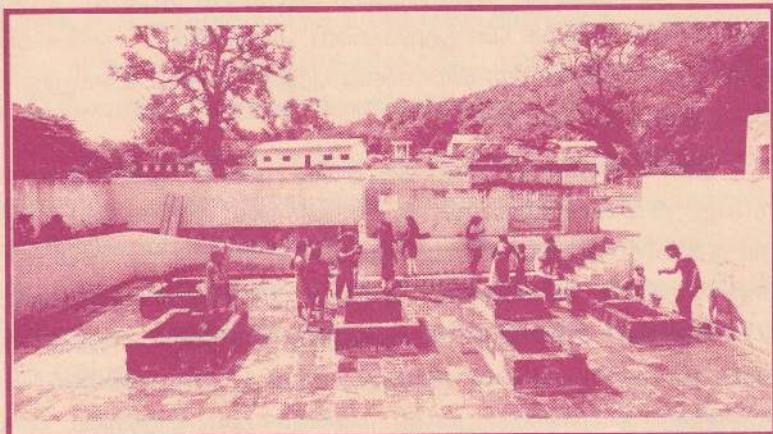

அரசியல் சிந்தனை நூல் வரிசை 16

கண்ணியாகவேர் பாதுகார்ப்போட்.

சி.த.காண்மயன்
சி.கமலகாந்தன்
சி.அ.யோதிலிங்கம்

வெளியீடு

சமூக விள்ளான ஆய்வு மையம்

விலை: 30.00

முன்னுரை

சமூக விஞ்ஞான ஆய்வு மையம் மாதம் தோறும் வெளியிடும் அரசியல் சிந்தனை நூல் வரிசையில் 1வது நூலாக “கன் னியாவைப் பாதுகாப்போம்” என்கின்ற இச்சிறுநூல் வெளிவருகின்றது. கன்னியா வெந்நீருற்று விவகாரம் பொது வெளியில் பேசுபொருளாகியிருக்கின்ற இன்றைய கழுலில் தமிழ் மக்களின் மரபுரிமைச் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல் என்கின்ற கருத்து நிலைநின்று கன்னியாவைப் புரிந்துகொள்ள இச்சிறுநூல் உதவுமென்றால்புகின்றோம்.

இனப்பிரச்சினை என்பதே தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசமாக இருப்பது அழிக்கப்படுவதுதான். அதாவது தமிழ்த் தேசத்தை தாங் குகின்ற தூண்களாக இருக்கின்ற நிலம், மொழி, பொருளாதாரம், கலாச்சாரம் என்பது அழிக்கப்படுவதுதான். இலங்கைத்தீவு சிங்கள பௌத்தர்களுக்கு மட்டும் உரியது என்ற கருத்து நிலையை நிலை நிறுத்துவதற்காகத்தான் இவ்வழிப்பு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. தமிழ் மக்களுடைய திடுவரை கால போராட்டம் இவ்வழிப்பைத் தடுப்பதற்கான தற்காப்புப் போராட்டமே!

கன் னியா விவகாரம் ஒரு கலாச்சார அழிப்பு. திடு திருக்கோணமலை மாவட்டத்தை சிங்கள மயமாக்கும் நீண்ட கால வேலைத்திட்டத் தொடர்ச்சியின் ஒரு பகுதியே! திருக்கோணமலை மாவட்டம் வடகிழக்கின் மைய மாவட்டமாக இருப்பதனாலேயே சுதந்திரமடைந்த காலம் தொடக்கம் சிங்கள மயமாக்கல் செயற்பாடு தீட்டப்பறுகின்றது. சிங்களக் குடியேற்றங்கள் அதில் பிரதானமாக இருந்தன. திட்டமிட்ட விவசாயக் குடியேற்றம், சட்டவிரோத விவசாயக் குடியேற்றம், வியாபாரக் குடியேற்றம், மீனவர் குடியேற்றம், கைத்தொழில் குடியேற்றம், புனித பிரதேசக் குடியேற்றம், முப்படைப் பண்ணைகளுக்கான குடியேற்றம், என அனைத்து வகைக் குடியேற்றத் திட்டங்களும் திருக்கோணமலையில் பரீட்சித்துப் பார்க்கப்பட்டன. அல்லைத்திட்டம்,

கந்தளாய்த்திட்டம், மொரவேவாத்திட்டம், மகாதிவுல் வெவத்திட்டம், பதவியாத்திட்டம், என்பன திட்டமிட்ட விவசாயக் குடியேற்றத் திட்டங்களாகும்.

தற்போது சிங்களக் குடியேற்றத்திட்டங்கள் பெருமளவு முற்றுப்பெற்ற நிலையில் சிங்கள மயமாக்கலின் இன்னோர் வேலைத்திட்டமான கலாச்சார அழிப்பு முன்னொடுக்கப் படுகின்றது. கண்ணியா, தென்னைமரவடி, கங்குவேலி இலங்கை முகத்துவாரம், திருமங் களாய் என் பவற் றில் டீடம் பெறுகின்ற அழிப்பு நடவடிக்கைகள் இவற்றின் வெளிப்பாடுகளே!

இந்த கலாச்சார அழிப்பு உடனடியாக தடுத்து நிறுத்தப்படல் வேண்டும். திருக்கோணமலை மாவட்டத்தை தமிழ் மக்களின் மரபுரிமையைப் பிரதேசமாக வெளிப்படுத்தி செயற்படுத்தும்போதே தடுப்பு நடவடிக்கைகளில் முன்னேற்றங்களைக் காண முடியும். இச்சிறுநூல் அதற்கான ஆரம்பப் பங்களிப்பை வழங்கும் என நம்புகிறோம்.

இச் சிறுநூலைத் தொகுப்பதில் சி.த.காண் டைன், சி.கமலகாந்தன், சி.அ.யோதிலிங்கம், ஆகியோர் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். இவர்கள் மூவருக்கும் எமது நன்றிகள். திருமலை நவம் வீரகேசரியில் எழுதிய கட்டுரைகள் பல்வேறு தகவல்களைப் பெறுவதில் உதவியிருந்தன. அவருக்கும் எமது நன்றிகள்.

நன்றி

சமூக விண்ணான ஆய்வுமையம்,
28, செம்மணி வீதி,
நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

கன்னியாவைப் பாதுகாப்போம்.

திருகோணமலை பற்றிய அறிமுகம்.

திருகோணமலை மாவட்டம் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ளதுள்ள மூன்று மாவட்டங்களில் ஒரு முக்கியமான மாவட்டமாகும். இந்த மாவட்டமானது வடக்கே முல்லைத்தீவு, வவுனியா ஆகிய மாவட்டங்களையும், மேற்கே அனுராதபுரம், பொலன்றுவை ஆகிய மாவட்டங்களையும், தெற்கே மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தையும், கிழக்கே வாங்காள விரிகுடா வினையும் எல்லைகளாகக் கொண்டது. திருகோணமலை மாவட்டத்தின் பரப்பளவு 2727 சதுர கிலோமீட்டர் கொண்டதாகும். இது இலங்கையின் மொத்தப்பரப்பளவின் 4.16 ஆகும்

திருக்கோணமலை நகரம் இதன் தலைநகரமாகும். திருகோணமலை மாவட்டமானது மூன்று நாடாளுமன்ற தேர்தல் தொகுதிகளை கொண்டது. அதாவது திருகோணமலை, முதூர், சேருவில் ஆகிய தொகுதிகளை கொண்டதுடன் 4 பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களையும் கொண்டது. மேலும் இம்மாவட்டம் பதினொரு பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியது. அதாவது திருகோணமலை பட்டணமும் சூழலும், தம்பலகாமம், குச்சவெளி, பதவிசிறிபுர, கோமரங்கடலை, மெரவேவு, கந்தளாய், கிண்ணியா, சேருவில், முதூர், வெநுகல்-ஈச்சிலம் பற்று ஆகியவையே இவையாகும் இம்மாவட்டமானது 230 கிராம சேவகர் பிரிவினைக் கொண்டதாக உள்ளது.

திருகோணமலை பிரதேசமானது வரலாற்று ரீதியாக தொன்மை வாய்ந்த பிரதேசமாகும். இப்பிரதேசத்தில் இயக்கர், நாகர், என்று கூறப்படும் தமிழர்களின் பூர்வீகக் குடிகள் வாழ்ந்ததாக கூறப்படுகிறது. இது பற்றி எந்த தமிழ் ஆய்வாளர்களும் அக்கறை கொண்டு ஆய் வு செய் ததாக தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். திருக்கோணமலையின் வரலாறு திருக்கோணை வரர்

ஆலயத்துடன் பின்னிப்பிளைந்தது. கி.பி. முன்றாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அனுராதபுரத்தை ஆண்ட சிங்கள பெளத்த மன்னானான மகாசேனன் திருக்கோணேசர் ஆலயத்தின் சிறப்பைக் கண்டு ஆலயத்தினை இடத்து அழித்ததாகவும் இந்த மன்னனே திருக்கோணமலையில் சைவ ஆலயங்கள் இருந்த இடத்தில் பெளத்த விகாரைகளை கட்டுவித்தாகவும் வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

கி.பி. 7ம் நூற்றாண்டினைப் பொறுத்தவரையில் திருக்கோணமலையின் பொற்காலமென்றே கூறுவேண்டும். சைவசமயம் தழைத்தோங்கிய காலமாகும். சைவசமய குரவராகிய திருஞானசம்பந்தர் இராமேஸ்வரக் கரையிலிந்து கொண்டே திருக்கோணமலையின் இயற்கை வளத்தினையும், செல்வச் செழிப்பினையும், திருக்கோணனாதரின் அருட்சிறப்பினையும். தேவாரப்பதிகம் மூலம் எடுத்தியம்பியுள்ளார். தமிழ் நாட்டில் சோழ மன்னர் ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கும் இலங்கைக்குமிடையே கூடியளவு தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன. சோழர் காலத்தில் தான் திருக்கோணேசர் ஆலயம் சிறப்பாகக் கட்டியெழுப்பப் பட்டது. இந்த வரலாற்றை பெரிய குளத்து கல்வெட்டுக்கள், திருமங்களாய் கல்வெட்டுக்கள், பளமோட்டைக்கல் வெட்டுகள், கஜபாகுவின் கந்தளாய் கல்வெட்டு, திருக்கோணமலை சமஸ்கிருத கல்வெட்டுக்கள், கோணேசர் கோவில் வளவின் பின் புறத்தில் கண்டு பிழித்துள்ள முதலாம் ராஜராஜ சோழனுக்குறிய கல்வெட்டு, மாணாங்கேணி வில்பத்திரர் கல்வெட்டு, விஸ்வநாதர் சிவன்கோவில் கல்வெட்டு, கந்தளாய் சிவன்கோவில் கல்வெட்டு, நிலாவெளி, பிள்ளையார்கோவில் கல்வெட்டு, மாரியம்மன் கோவில் கல்வெட்டு, வில்லூன்றி கந்தசாமி கோவில் கல்வெட்டு, தம்பகொமம் ஜயனார் கோவில் கல்வெட்டு, கிளிவெட்டி கல்வெட்டு. போன்றவற்றில் காணலாம் இவற்றைவிட இம் மாவட்டத்தின் வரலாற்றை கூறும் 12ம் நூற்றாண்டை சேர்ந்த 1933ம் ஆண்டு

கண் டுபிடிக் கப்பட்ட விள் னு உருவம். 1945ம் ஆண் டு கண் டுபிடிக்கப்பட்ட இந்து மத வணக்கத்துக்குறிய பொருட்கள், மற்றும் 1950 ஆண் டு சந்திரசேகரமூர்த்தி தாமரைச் சிம்மாசனத்தில் இருக்கும் நிலையிலுள்ள நான்கு கைகள் கொண்ட மூன்றால் அங்குல உயரமுள்ள சிவனின் வெண்கல உருவம், சந்திரசேகரமூர்த்தி நிலையிலுள்ள தாமரை பீடமொன்றில் நிற்கும் நிலையில் உள்ள ஓர் அடி மூன்றாங்குல உயரமுள்ள நான்கு கைகள் கொண்ட சிவனின் வெண்கல உருவம், தாமரைப்பீடத்தில் இருக்கும் நிற்கும் நிலையிலுள்ள பார்வதியின் வெண்கல உருவம். மைக்கல் வில்சன், ஆதர்களோக், ரோட்னி ஜோங்ஸாஸ் ஆகியோர் திருகோணமலை கடலில் இறங்கி ஆராய்ந்து வெளிக்கொணர்ந்த சிவலிங்கத்தை ஒத்த பொருட்களும் கோணேசர் வரலாற்றை கூறுகின்றதாக அமைகிறது. இதன் மூலம் சோழர் ஆட்சி திருகோணமலையில் பலமாக இருந்ததென்பதை அறியமுடியும்.

திருகோணமலையின் துறைமுகம் என்பது இந்தியப் பெருங்கடலின் மையத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு பாதுகாப்பான இயற்கைத்துறைமுகமாகும். ஜரோப்பிய குடியேற்ற காலத்தில் இத்துறைமுகத்தை கைப்பற்ற பல சமர்கள் நடைபெற்றன. போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், பிரெஞ்சு, மற்றும் ஆங்கிலேயர் இத்துறைமுகத்தை கைப்பற்றி வைத்திருந்தனர். இத்துறை முகமானது இரண் டு பகுதிகளைக் கொண்டது. ஒன்று உள்துறைமுகம், மற்றையது வெளித்துறைமுகம். உள்துறைமுகம் பாறைகளும், நிலங்களும் கூழ்ந்த இயற்கையாகவே ஆழம் அளிக்மாக உள்ள கடல் பரப்பாகும். இதனால் நீர் மூழ்கிக் கப்பல்கள் முதல் சாதாரண கப்பல்கள் வரை இங்கே பாதுகாப்பாக இருக்க முடியும். இத்துறை முகத்தில் 1630 எக்டேர்கள் நீர் தேங்கியுள்ளதாக கூறப்படுகின்றது. இதன் நுழைவாயிலானது 500 மீற்றர்கள் அகலம் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.

இலங்கையில் பிரித்தானியர் ஆட்சியானது 1796 -1957 வரை திகழ்ந்ததாக கூறமுடியும். பிரித்தானிய கடற்படையின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் முக்கிய தளமாகவும், அதன் கீழ் பணிபுரிந்த இங்கிலாந்து பிரசைகளின் வசிப்பிடமாகவும் திருக்கோணமலை கோட்டை அமைந்திருந்தது. பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போது பிரித்தானியர்களால் கட்டப்பட்ட பல பங்களாக்கள் இன்றும் கோட்டைக்குள் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

இலங்கைத்தீவு சிங்கள பெளத்தர்களுக்கு மட்டும் உரியது என சிங்கள தேசம் கருதுகின்றது. ஏனைய இனங்கள் வாழ்ந்து விட்டுப் போகலாம் ஆனால் ஒரு தேசிய இனமாக தங்களை கட்டியெழுப்ப முடியாது என்பதே சிங்கள பெளத்த கருத்தியிலின் மைய விடயமாக உள்ளது. இதனால் அரைப்பொறுப்பாட்சி கிடைத்த டொன்மூர் காலத்திலிருந்தே தமிழர் தாயகத்தின் ஒருமைப்பாட்டைச் சிதைக்கும் வகையில் சிங்களக் குழுயேற்றங்களை வடகிழுக்கில் மேற்கொண்டு வருகின்றது. 1948 இல் சுதந்திரம் கிடைத்த பின்னர் சிகிதைப்பு நடவடிக்கைகளை துரிதமாக்கியது. ஆரம்பத்தில் தற் போதைய அம் பாறை மாவட்டத் தை தெரிவு செய்து கல்லோயாத்திட்டம் என்ற பெயரில் சிங்களக் குழுயேற்றங்களை மேற்கொண்டானும் சுகந்திரத்தின் பின்னர் வடகிழுக்கின் மையமாகவுள்ள திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலேயே சிங்களக் குழுயேற்றங்களை அதிகமாக்கியது.

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் திட்டமிட்ட விவசாயக் குழுயேற்றம், சட்ட விரோத விவசாயக் குழுயேற்றம், கைத்தொழில் குழுயேற்றம், புனித பிரதேசக் குழுயேற்றம், முப் படை பண்ணைகளுக்கான குழுயேற்றம், சிங்கள மாவட்டத்தின் பகுதிகளை திருக்கோணமலை மாவட்டத்துடன் இணைத்தல் என அனைத்து வகைக் குழுயேற்றங்களும் பரிசீத்துப்பார்க்கப்பட்டன. திட்டமிட்ட விவசாயக் குழுயேற்றங்களாக அல்லதைத்திட்டம், கந்தளாய்த்திட்டம் மொறவேவாத்திட்டம், மகாதிவுல் வெவத்திட்டம்,

பதவியாத் திட்டம், என்பன உருவாக்கப்பட்டன. சிங்களக் குழுயேற்றங்களை வலிமைப்படுத்துவதற்காக இக்குழுயேற்றங்களை மையமாக வைத்து திருக்கோணமலை மாவட்டத்தை வில்போல் வளைத்து “சேருவல்” என்கின்ற சிங்களத் தேர்தல் தொகுதியும் கந்தளாய், மொறவேவா, கோமாரங்கடவல், பதவி சிர்பு என்கின்ற சிங்களப்பிரதேச சபைகளும் உருவாக்கப்பட்டன.

கன்னியா மற்றிய அறிமுகம்

கன்னியா திருக்கோணமலை நகர்ப்புற கிராமங்களில் மிகவும் பழைம வாய்ந்த கிராமமாகும். இந்த கிராமம் திருக்கோணமலை நகரத்திலிருந்து ஏழ மைல்தூரத்திலுள்ளது. மேலும் இது பட்டணமும் குழலும் பிரதேச செயலக நிர்வாகப் பிரிவுக்குள்ளும் உப்புவெளி பிரதேச செயலகப்பிரிவுக்குள்ளும் உள் ஸ்டாங் கப் பட்டுள் எது. இதன் எல்லைகளாக தெற் கே மிகுந்தபுறமும், வடக்கே பெரிய குளம் கிழக்கே இலுப்பைக்குளம், சாம்பல் தீவு, வரோதய நகர் என்பனவும் மேற்கே ஆண்டான் குளமும் இருந்தன. பீலியடி, சிவயோக புரம், மாங்காயுற்று, கிராமங்கள் உள்ளடாங்கப்பட்டிருந்தன. தற்போது கன்னியா தனிக் கிராமமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. இன்று தெற்கே பீலியடியும், வடக்கே பெரிய குளம், கிழக்கே சிறுப்பிட்டி இலுப்பைக்குளம் என்பனவும் மேற்கே மலைத் தொடரும் எல்லைகளாக உள்ளன. தமிழ் மக்கள் மட்டுமே முன்னரும் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர். தற்போது தனியான கிராமமாக மாற்றப்பட்ட போதும் தமிழ் மக்களே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இக்கிராம மக்கள் 1983 ம் ஆண்டு இன அழிப்பு, 1990 ம் ஆண்டு படை அச்சுறுத்தல் காரணமாகவும் இக்கிராமத்தை விட்டு வெளியேறினர் பின்னர் 2002 தமிழ்மீ விடுதலைப்புலிகளுக்கும், இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தை காரணமாக மீளக்குழியமர்ந்த நிலையில் 2006 இல் கிழக்கு

மாகாணத்தில் தமிழ்மீ விடுதலைப் புளிகளுக்கும், இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் நடைபெற்ற யுத்தம் காரணமாக மீண்டும் இடம் பெயர்ந்து 2010 ற்கு பின் மீளக்குழியமர்ந்தனர்.

இவர்களின் பொருளாதாரம் பல தடவைகள் அழிக்கப்பட்டதால் பொருளாதாரத்தில் மீளமூச்சியடையாத மக்களாகவே இருக்கின்றனர்.

கன்னியாவந்நீரற்று

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள இயற்கையான நீரைற்று கன்னியா வென்னீரைற்று ஆகும். இதன் சிறப்பம்சம் சுடுலண்ணீர் ஊற்றெடுப்பதே. இங்கு 90 ச.மீ நீளமும் 120 ச.மீ ஆழமும் கொண்ட ஏழு கிளைறுகள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கிளைற்றிலிருந்தும் நீர் ஊற்றெடுப்பதும் இதன் சிறப்பம்சமாகும். இதைவிட இங்கு சிவகங்கை என்ற இன் னோர் ஊற்றுடன் சிவன் ஆயம் பிள்ளையார் ஆயம், என்பனவும் இருந்தன.

1894 ம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட ஆவணப்படி கன்னியா வெந்நீரற்றுப் பிரதேசம் 8 ஏக்கர், 8 ரூட், 26 பேர்ச் வில்தீரணத்தைக் கொண்டது. கொழும்பு நில அளவை ஜனரல் அலுவலகத்தில் 28.02.1961 திகதியிடப்பட்ட PPA 965 லைக்க வரைபடத்தில் கன்னியா வெந்நீரற்றுப் பிரதேசத்தின் எல்லைகளாக

வடக்கு - திருமதி சண்முகப்பிள்ளைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதி.

கிழக்கு - வீதி உட்பட மாரியம்மன் கோவிலுக்குரிய காணிப்பாதை.

தெற்கு - மாரியம்மன் கோவில் நிலம்.

மேற்கு - பெரிய கன்னியா காடும், அரசு நிலமும்

இக் காணிகள் வெந்நீரற்று சிவன் ஆயம் பகுதி, பிள்ளையார் ஆயம், நீர்வீழ்ச்சி என மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கன்னியாவென்னீரூற்றின் தொன்மம் பற்றி பல கதைகள் நிலவுகின்றன. இக்கதைகள் அனைத்தும் இந்துப் பண்பாட்டுடன் தொடர்புடையவை. இதில் ஒரு கதை சைவ மதத்தைச் சேர்ந்த அரசனான இராவணன் தன் தாயாரின் ஈமக்கிரியைகளை மேற் கொள் வதற் கூக இவ் வென் னீரூற் றுக் களை உருவாக்கினான என்பதாகும் இன்னோர் கதை வீரசிங்காதன புராணத்திலுள்ளதாகும். இது ஏழு கன்னியர்கள் நீராடிய காரணத்தினாலேயே கன்னியர் என்பது கன்னியாவாக மாறியது எனக் கூறுகின்றது.

கன்னியாவில் தமிழர்கள் நீண்ட காலமாகவே இறந்தவர்களுக்கு 31ம் நாளில் நடக்கும் (பிதிரக்கடன்களை) அந்தியேட்டிக் கிரியைகளைச் செய்து வந்தனர். இதற்காக அந்தியேட்டி மடம் ஒன்றும் கட்டப்பட்டிருந்தது. தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்த சிற்றம் பலம் சண்முகம் பிள்ளை இந்த மடத்தை கட்டுவித்திருந்தார். இவரது மரணத்தின் பின்னர் இவரது துணைவியாரான தங்கம்மா சண்முகம் பிள்ளை வாரிசற்ற தங்களது திரண்ட சொத்துக்களையும், தங்களால் உருவாக்கப்பட்ட அநாதை இல்லங்களையும் கன்னியா அந்தியேட்டி மடத்தையும் ஒன்றிணைத்து சண்முகா நம்பிக்கை ஸ்தாபனமாக பிரகடனப் படுத்தினார். இதற்காக நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் சபை ஒன்றையும் நிறுவியிருந்தார்.

இதைவிட திருகோணமலை மடத்தி மாறியம் மன் கோவிலுக்கும் கன்னியா வெந்நீரூற்றுக்குமிடையில் பண்பாட்டுத் தொடர்பு 300 வருடங்களுக்கும் மேலாக இருந்தது. வருடா வருடம் மாரியம்மன் ஆலயத்தில் பக்தர்கள் கும்பம் கட்டி கன்னியா சிவன் ஆலயத் திற் கும் பிள்ளையார் ஆலயத் திற் கும் எடுத்துச் சென்றுள்ளனர். 1623 - 1638 காலப்பகுதியில் போத்துக்கேயத் தளபதி கும்பங்களை ஆட்டத்துடன் கன்னியாவிற்கு எடுத்துச் சென் றபோது எள் ஸி நகையாடியதாகவும், காலால்

உதைத்தாகவும் சில நாட்களுக்குள் தீராத நோயால் அவதிப்பட்டு உயிர் தப்பியதாகவும் இதனால் உடனடியாக கன்னியாவிலுள்ள பிள்ளையார் ஆயைம் கழுகம் சோகை அடங்கிய பிரதேசத்தை மடத்தடி மாரியம்மன் ஆயைத்திற்கு தானம் பண்ணியதாகவும் ஒரு கதை நிலவுகிறது. மாரியம்மன் ஆயை தற்மகர்த்தா சபைக் குடும்பமே கன்னியா பிள்ளையார் ஆயைத்தை பராமரித்து வந்துள்ளது.

இந்துக்கள் ஆடி அமாவாசைத் தினத்தை தந்தையர்களை நினைவு கூர்ந்தும் சித்திரை பெளர்ணபி தினத்தை தாய்மார்களை நினைவு கூர்ந்தும் அனுஸ்திப்பது உண்டு. திருகோணமலை இந்துக்கள் கன்னியா வெந்நீருற்றிலேயே காலங்காலமாக தீற்கான கிரியைகளை செய்து வந்தனர்.

கன்னியா பிரதேசத்தில் வெந்நீருற்றுக் கிணறுகளை ஒட்டியுள்ள பிள்ளையார் ஆயைம் பிரசித்தம் வாய்ந்ததாகும். நீண்ட காலமாக வெந்நீருற்றில் நீராடுபெவர்கள் நீராடி முடிந்ததும் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு சென்று வழிபட்டுச் செல்வர். 1983ம் ஆண்டு வரை தினப்பூசைகளும் ஒழுங்காக இடம்பெற்று வந்தன.

அடுக்கிரமிய்க்கவர்

உப்புவளிப் பிரதேச சபை பராமரித்து வந்த கன்னியா பிரதேசத்திற்குள் 1983ம் ஆண்டு இன அழிப்பின் பின்னர் செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை. பிரதேசமும் காடு பற்றிக்கிடந்தது. பற்றைகளும், புதர்களும் வளர்ந்திருந்தன. பிள்ளையார் ஆயைமும் இடிந்துபோய்க் கிடந்தது. 2002 ஆம் ஆண்டு விடுதலைப் புளிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்குமிடையில் புரிந்துணர்வு உடனப்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பிள்ளையார் ஆயைத்தைப் புணரமைப்புச் செய்யும் பணியை உப்புவளிப் பிரதேச சபையினரும் கன்னியாவில் உரிமம் உடையவர்கள் எனக் கூறப் படுகின்ற திருகோணமலை மாரியம் மன் ஆயை

தர்மகர்த்தாவும் முயற்சி செய்தனர். பிரதேச சபைச் செயலாளர் சிற்றரணும், மாரியம்மன் கோவில் தர்மகர்த்தா இரத்தினம்மாவும் இப்பணியில் முன்னணியில் நின்றனர்.

இவ்விருவரினதும் முயற்சியினால் 2004 ம் ஆண்டு பிள்ளையார் ஆலயத்தை புணருத்தாரனாம் செய்து விக்கிரகத்தை உரிய இடத்தில் பிரதிஸ்டை செய்வதற்காக அடிக்கல் நாட்டு வைபவும் இடம்பெற்றது. இவ் வைபவத்தில் திருகோணமலை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவருமான ஆர். சம்பந்தன், தேசியப்பட்டியல் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் க. துரைரெட்னசிங்கம், அன்பு இல்லைப் பொறுப்பாளர் சுந்தரவிங்கம் விடுதலைப்புளிகள் இயக்கத்தின் முக்கியஸ்தரான ஜங்கரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

பிள்ளையார் கோவிலுக்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு ஒரு சில நாட்களிலேயே திருக்கோணமலை வில் கம் விகாரை விகாரபதியின் தூண்டுதலினால் தொல்பொருட் திணைக்களம் கெடுபிடிகளை ஆரம்பித்தது. பிள்ளையார் கோவில் திருந்த இடம் பெரிய குளம் வில்கம் விகாரைக்கு சொந்தமானது என்றும், பொத்த வரலாற்றுத் தடயங்களையும் தொல்பொருட் சின்னங்களையும் அழிக்கப்பார்க்கின்றனர் எனக் குற்றம் சாட்டி வில்கம் விகாரை விகாராதிபதி உப்புவளி பொலிஸ் நிலையத்தில் முறைப் பாடோன்றைச் செய்தார். இம் முறைப் பாட்டின் நிமித்தம் மாரியம்மன் கோவில் தர்மகர்த்தா 81வயதான இரத்தினம்மா பொலிஸ் நிலையத்தில் தடுத்து வைக்கப் பட்டு பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டார்.

பிள்ளையார் கோவிலுக்கு உரிமம் கோரியபடியால் இரத்தினம்மா மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. வழக்கு நான்கு வருடங்களாக இழுத்தடிக்கப்பட்டது. இரத்தினம்மா தன்னிடமிருந்த உரிமம் சார்ந்த ஆவணங்கள் அனைத்தையும் நீதிமன்றத்தில்

சமர்ப்பித்தார். இரத்தினம்மாவின் சார்பில் சட்டத்தரணி சிவபாலன் வாதாடினார். தொல் பொருட்தினைக்கள் அதிகாரிகளுக்கு அழைப்பானை நீதிமன்றத்தினால் விடுவிக்கப்பட்டபோதும் தினைக்கள் அதிகாரிகள் நீதிமன்றத்தில் முன்னிலை ஆகவில்லை. இறுதியில் சட்டத்தரணி சிவபாலனின் வாதங்களை ஏற்றுக்கொண்ட நீதிமன்றம் 2018ம் ஆண்டு வழக்கினை தள்ளுபடி செய்தது.

இதற் கிடையில் வில் கம் விகாரை விகாராதிபதி கன்னியாவில் விகாரை ஒன்றை அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். திருக்கோணமலை பட்டணமும் சூழலும் பிரதேச செயலாளரிடம் கன்னியா வெந்நீர்ற்றுக்கருகில் 0.4120 ஹெக்டர் விஸ்தரணம் கொண்ட காணியை நீண்டகால குத்தகைக்கு தரும்படி வேண்டனார். மேலிடத்திலிருந்து வந்த அழுத்தம் காரணமாக பிரதேச செயலர் 2009ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 26ம் திகதி சிபார்சுக் குழுத்தை மாகாண காணி ஆணையாளருக்கு அனுப்பினார்.

உப்புவெளி கிராம சபை உப்புவெளி பிரதேச சபையாக மாறிய பின்னர் 2002 சமாதான காலத்தில் கன்னியா பிரதேசத்தை பொறுப்பேற்றுச் செயற்படுத்தியது. இராவணேசனுக்கும் வெந்நீர் ஊற்றுக் கிணறுகளுக்கும் கிடையேயான தொடர்புகளை விளக்கும் தொன்மை காட்சியப் பலகையும் பிரதேச சபையினால் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது. பிரதேச சபை வெந்நீர்ற்றுக்கு வரும் பயணிகளிடம் சிறு கட்டணத்தையும் வகுவித்து வந்தது. பிரதேசத்தை பராமரிப்பதற்கு அப்பணம் செலவிடப்பட்டது.

2016ம் ஆண்டு ஜப்பா மாதம் 5ம் திகதி அரசாங்க அதிபராக இருந்த இராணுவ அதிகாரி மேஜர் ரி.ரி.ஆர்.டி சில்வாவும் அவரது குழுவினரும் கன்னியா பிரதேசத்திற்குள் அந்துமீறி நுழைந்து கன்னியாவின் தொன்மம் பற்றிக் கூறும் காட்சிப் பலகையை அடித்து

நொறுக்கியதுடன் உப்புவெளிப்பிரதேச சபை ஊழியர்களினால் பயணிகளிடம் அறவிடுவதற் காக வைத் திருந்த பற்றுச் சீட்டுக்களையும் பறித்துச் சென்றனர். சுமார் 60 வருடங்களுக்கு மேலாக உப்புவெளி கிராமசபையினதும் உப்புவெளி பிரதேச சபையினதும் பராமரிப்பிலிருந்த பிரதேசம் பறிக்கப்பட்டது. அரசாங்க அதிபர் ரி.ரி.ஆர்.ஷி சில்வாவின் அத்துமீறிய செயல் நடைபெற்ற மறுதினமே உப்புவெளி பிரதேச சபையினர் காணிப்பறிப்புக்கு எதிராக கண்டனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றினர். அத்தீர்மானத்தில் 1959ம் ஆண்டு அரசாங்க அதிபராக இருந்த மக்ஞவூர்ய்சர் என்பவரினால் உப்புவெளி சபைக்கு கையளிக்கப்பட்ட வெந்நீருற்று பகுதியை மீண்டும் எம்மிடம் ஒப்படைக்க ஆவண செய்யும்படி கோரிக்கை விடுத்தனர். இதற்கு பிரதேச செயலர் மேற்படி காணி வர்த்தமானி மூலம் 48ம் இக்கக் காணி நிர்ணய சட்டத்தின் பிரகாரம் அரசு கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது எனப் பதிலளித்திருந்தார். 1958ம் ஆண்டு கழுத்தில் அப்போதைய அரசாங்க அதிபர் மக்ஞவூர்ய்சர் இந் வெந்நீர் ஊற்றுப்பகுதி இந்து மக்களின் சமய விடயாங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், உப்புவெளி கிராமசபை அதற்கான வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கூறியிருந்தார். கன்னியா வெந்நீருற்றுப் பிரதேசம் பலவந்தமாக தொல்பொருட் திணைக்களத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது.

இதன் பின்னர் வில்கம் விகாரையின் விகாராதிபதி பெளத்த எச்சாங்கள் இருக்கும் கிடம் எனக் கூறி அந்த கிடத்தில் பெளத்த விகாரை ஒன்றைக் கட்டினார். வில்கம் விகாரை கூட சோழர் காலத்தில் தமிழ்ப் பெளத்தர்களினால் அமைப்பட்ட ஒரு தமிழ் பெளத்த விகாரை ஆகும். அது முன்னர் ராஜ ராஜ பெரும்பள்ளி என்றே அழைக்கப்பட்டது. பிறகாலத்தில் தான் வில்கம் விகாரை என மாற்றப்பட்டது.

தற்போது கன்னியா வெந்நீருற்றுப் பிரதேசத்தில் 50ற்கு மேற்பட்ட கடைகள் காணப்படுகின்றன. இதில் பெருந்தொகையான கடைகள் பிற மாவட்டத்தவர்களுக்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நிலையில் தான் பிள்ளையார் கோவில் இருந்த இடத்தில் பௌத்த தாது கோபுரம் ஒன்றை கட்டுவதற்கு வில்கம் விகாரை விகாராதிபதி முயற்சி செய்தார். இந்த வருடம் மே மாதம் பிற்பகுதியில் அதற்கான முயற்சி கொடுக்கப்பட்டது. வில்கம் விகாரை விகாராதிபதியும் அவரது உதவியாளர்களும் பிள்ளையார் ஆலயம் இருந்த இடத்திற்குள் புகுந்து தாதுகோபுரம் ஆரம்ப பணிகளில் ஈடுபட்டபோது பிள்ளையார் ஆலய தர்மகர்த்தா, கன்னியா சிவன் கோவில் நிர்வாக சபை அமைப்பு அகரம் மக்கள் மையம், தென்கயிலை ஆதீனம், கிராம சமூக அமைப்புக்கள் உடன் சென்று வாக்குவாதத்தில் ஈடுபட்டனர். திருக்கோணமலை மாவட்ட அரசாங்க அதிபருக்கு இத்தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டதன் பிரகாரம் அவர் தலையிட்டு தாது கோபுரம் கட்டும் முயற்சியை தற்காலிகமாக தடுத்து நிறுத்தினார். இதனைத் தொடர்ந்து ஆனி மாதம் 07ம் திகதி நடைபெற்ற திருக்கோணமலை மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டத்தில் தாதுகோபுரம் அமைக்கப்படுவது தடைசெய்யப்பட வேண்டும் எனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இன்னரும் ஆக்கிரமிப்பு முயற்சிகள் இடம்பெற்ற போது திருக்கோணமலையில் செயற்படும் கன்னியா சிவன் கோவில் நிர்வாக சபை அமைப்பு, தென்கயிலை ஆதீனம் உட்பட கல்வியாளர்கள் பலர் இணைந்து தேசிய ஒருமைப்பாட்டு இந்து கலாச் சார அமைச் சர் மனோகணேசனாச் சந் தித் து முறையிட்டனர். இவ்வாண்டு மே மாதம் 26 ம் திகதி இச் சந்தியை இடம்பெற்றது. அமைச்சருக்கு கன்னியாவின் தொன்மை வரலாறு உட்பட ஆக்கிரமிப்பு விடயங்கள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டன.

அமைச்சர் மனோகணேசன் இவ்விடயம் தொடர்பாக 2019ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 10ம் திகதி திருக்கோணமலை மாவட்ட செயலகத்தில் விசேட கூட்டமான்றை கூட்டினார். வில்கம் விகாரை விகாராதிபதியும் கலந்து கொண்டார். அக்கூட்டத்தில் விகாராதிபதி தமிழ் பெளத் தம் நடைமுறை யினிருந் தது என் பதை ஏற்றுக்கொண்டார். கன்னியா பிள்ளையார் ஆலயம், கன்னியா சிவன் ஆலயம் என்பவற்றை புணரமைக்கவும் விகாராதிபதி உடன்பட்டார். அமைச்சர் மனோகணேசன் கன்னியாவிற்கும் சென்று சிவன் ஆலயத்தில் இடம்பெற்ற பூஜையிலும் கலந்து கொண்டார்.

அக்கிரமிய்க்கு எதிரான யோராட்டம்.

வில்கம் விகாரை விகாராதிபதி அமைச்சரது கூட்டத்தில் ஏற்றுக் கொண்ட உடன்பாட்டிற்கு மாறாக பிள்ளையார் கோவில் கிருந்த இடத்தில் தாது கோபுரம் அமைக்கும் முயற்சியில் மீண்டும் ஈடுபட்டார். ஆனி மாத முதல் வாரத்தில் ஜனாதிபதி அலுவலகம் பிள்ளையார் ஆலயம் கிருந்த இடத்தில் தாதுகோபுரத்தை அமைக்கும் படி தொல்பொருட்தினைக்களத்திற்கு ஆணையிட்டது. இதன் அடிப்படையில் தொல்பொருட் தினைகள் பணிப்பாளர் நாயகம் பேராசிரியர் மண்டாவை 2019 ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் மே திகதி ஒரு கடிதம் மூலம் அரசியல் தலையீடு உட்பட எத்தகைய தலையீடு ஏற்பட்டாலும் தாது கோபுரத்தை அமையுங்கள் என திருக்கோணமலை அரசு அதிபருக்கு கட்டலையிட்டார். தொல்பொருட் தினைக்களம் இதற்கான முயற்சியில் ஆடி மாதம் முதல் வாரம் இறங்கிய போதே ஆர்ப்பாட்டம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இதன் பின் னர் இது தொடர்பாக பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் ஒன் றை நடாத்துவதென திருக்கோணமலை மாவட்ட பொது அமைப்புக்கள் தீர்மானித்தன.

2019ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 16ம் திகதி திருக்கோணமலை மாவட்ட பொது அமைப்புக்கள் இணைந்த தென்கயிலை ஆதீன குரு முதல்வர் அகத்திய அடிகளார் தலைமையில் ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்றை நடாத்தின. பொலீசாரது தடையையும் மீறி ஆர்ப்பாட்டம் இடம்பெற்றது. இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பொது மக்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்கு பற்றினர். காலை 10 மணியளவில் ஆர்ப்பாட்டம் ஆரம்பமானது. போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னரே கன்னியா பிரதான வீதியில் கிராணுவமும் பொலீசாரும் குவிக்கப்பட்டிருந்தனர். கன்னியா வெந்நீருற்றுக்கு செல்லும் வழியும் தடைகள் போடப்பட்டு அடைக்கப்பட்டிருந்தது. நீருற்று வளாகப் பகுதியிலும் பெருந் தொகையான பொலீசார் குவிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

காலை 10 மணியளவில் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்ட மக்கள் பிரதான வீதியிலிருந்து கன்னியா வெந்நீருற்றுக்கு அமைதியான முறையில் செல்ல முற்பட்டனர். அவ்வேளை பொலீசார் தடைகளையிட்டு கன்னியாவிற்கு செல்ல அனுமதியில்லை. இதற்கான தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கூறியதுமல்லாமல் உப்புவளிப் பொலீஸ் நிலைய பொறுப்பதிகாரி தடையுத்தரவுப் பத்திரத்தையும் தலைமை தாங்கிச் சென்ற தென்கயிலை ஆதீன குரு முதல்வர் அகத்திய அடிகளாரிடம் காண்பித்தார். இதன் போது தென்கயிலை ஆதீன குரு முதல்வர் நாம் வன்முறைச் செயற்பாடுகளுக்கு வரவில்லை அமைதியான முறையில் கன்னியா பிள்ளையார் ஆலயத்தை வழிபட அனுமதி தாருங்கள் எனக் கேட்டார். பொலீஸ் அதிகாரி அதற்கு இணங்கவில்லை. இதனால் வந்திருந்த பொது மக்களுக்கும் பொலீஸ் அதிகாரிகளுக்குமிடையில் பெரும் வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது. இறுதியில் தென்கயிலை ஆதீன குரு முதல்வருக்கும், ஆலய தற்மகர்த்தாவிற்கும் மட்டும் ஆலய வளாகத்திற்கு செல்ல அனுமதி அளிக்கப்பட்டது.

பொல්சார் பிரதான வீதியிலிருந்து 500 மீற்றர் தொலைவில் உள்ள வெந்நீரூற்று பகுதிக்கு இருவரையும் அழைத்துச் சென்றனர். அப்போது பொலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு முன்பாகவே உள்ளே நுழைந்தால் சுடுநீரை ஊற்றிக் கொல்வோம் என வில்கம் விகாரை விகாராதிபதியின் ஏற்பாட்டில் அழைத்து வரப்பட்ட சிங்கள காடையர்கள் கூறினர். அங்குள்ள தமிழ் வர்த்தகர்கள் ஏற்கனவே கடைகளைப் பூட்டிவிட்டு வெளியேறிய நிலையில் சிங்களவர்களின் கடைகளே திறந்திருந்தன. அக் கடைகளுக்கு வெளியே நூற்றுக்கணக்கான சிங்களவர்கள் கூடியிருந்தனர். இந்நிலையில் தென்கயிலை ஆதின குரு முதல்வர் மீது சிங்கள காடையன் ஒருவன் பொல්சாருக்கு முன்னாலேயே சூடான தேனீரை ஊற் றினான். எனினும் பொல්சார் அவனைக் கைது செய்யவில்லை.

தென்கயிலை ஆதீன சுவாமிக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த அவமானத் தைப் பார்த்த பொது மக்கள் பொல්சாருடன் வாக்குவாதப்பட்டனர். பொலீஸ் பொறுப்பதிகாரிக்கும் இவ்விடயம் பற்றி முறையிட்டும் அவர் கணக் கெடுக் கவில் கை “வேண்டுமொனால் பொலீஸ்நிலையத்திற்கு வந்து முறைப்பாடு ஒன்றைத் தாருங்கள். அதன் பின்னர் நடவடிக்கைக்குப்படுத்துவது பற்றி ஆராயலாம்” என்றே குறிப்பிட்டார் இச்சம்பவத்தினால் நிலைமை கட்டுக்கடங்காமல் போகவே தென்கயிலை சுவாமி “ஆதீனத்தின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுங்கள் அமைதியாக இருங்கள்” என வேண்டிக் கொண்டதன் பேரில் மக்கள் அமைதியடைந்தனர். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வருகைத்தந்த சின்மையா மிகூன் சுவாமியும் நிலைமைகளைக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவர உதவினார். தொடர்ந்து சின்மையா மிகூன் சுவாமி மக்கள் மத்தியில் உரையாற்றும் போது “தமிழ் மக்களின் தொன்மைகளும் மரபுகளும் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்” எனக் கூறினார்.

போராட்டத்தின் இறுதியில் தென்கயிலை ஆதீன குரு முதல்வர் அகத்திய அடிகளார் ஊடக அறிக்கை ஒன்றை கூழியிருந்தவர்கள் முன்னிலையில் வாசித்தார். அவ்வறிக்கையில் “கன்னியா வெந்நீரூற்று பிள்ளையார் கோயில் வரலாறு கிழக்கு வாழ் தமிழ் மக்களின் இருப்புக்கு மட்டுமல்ல ஓட்டுமொத்த தமிழினத்தின் இருப்புக்கும் மிக அவசியமானது. சிங்கள பெளத்த அரசானது தமிழ் வரலாற்றை மகாவம்ச வரலாறாக தீரிவுபடுத்த முயற் சிக்கின்றது. இதை தமிழர் தாயகத்தில் பல்வேறு திணைக்களாங்களின் ஊடாக நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. சிங்கள பெளத்த மயமாக்கலால் சைவ ஆயைங்கள் பாதிக்கப்படுவது யாவரும் அறிந்த விடயம். இதற்கு முகங்காடுக் கேள்வமையான கூட்டுதந்திரோபாய் நகர் வுகள் தேவை. துரதில்லவசமாக தமிழ்த்தரப்பிடம் அவை இல்லை. ஆக்கிரமிப்பு நிலை தொடர்ந்தால் தொடர் போராட்டங்களை நாம் முன்னாடுக்க வேண்டும். தமிழ் மக்கள் வேறு, இன, மத, மக்களுக்கு எதிரானவர்கள் அல்லர். தமிழ் இனத்தை இருப்பைப் பேணவே நாம் முயல்கின்றோம்” என அதில் கூறப்பட்டிருந்தது.

கன்னியாவில் தென்கயிலை ஆதீன குரு முதலவர் அவமானப்படுத்தப்பட்டமை இலாங்கைத் தீவில் மட்டமல்ல சர்வதேச மட்டத்திலும் பேசு பொருளாகியது. இந்து கலாசார அமைச்சர் மனோகணேசன் இது தொடர்பாக ஜனாதிபதியுடன் ஒரு கலந் துறையாடலை ஒழுங்கு செய்தார். தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்புக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. ஆனால் கூட்டமைப்பினர் எவரும் கலந் துகொள் ளவில் வை. அக்கலந்துறையாடலில் தாது கோபுரம் அமைப்பதை நிறுத்துவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அத் துடன் தொல் பொருட் திணைக்களத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர்கள் எவரும் இல்லை என்பதை மனோகணேசன் சுட்டிக்காட்டியதால் ஜந்து தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர்களை இணைப்பதற்கும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இக்கலந்துரையாடல் கூட்டமைப்பினரின் வருகைக்காக அரைமணி நேரம் தாமதிக் கப்பட்ட போதும் அவர்கள் சமூகமளிக் கவில் ளை. இதனால் கோபமுற்ற அமைச்சர் மனோகணேசன் “வடகிழக்கு உரிமைப்பிரச்சனைகளில் இனிமேல் தலையிடமாட்டேன்” என அறிக்கைவிட்டார். “வட - கிழக்கின் பிரதிநிதிகள் எழுத்துமூலம் கோரிக்கை விட்டால் மட்டும் நான் அதனைப் பரிசீலிப்பேன்” என்றும் கூறினார்.

2019ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 19ம் திகதி கன்னியா வெந்நீரூற்று பிள்ளையார் ஆலை தர்மகர்த்தா கோகிலரமணி எழுத்தாணை மனு ஒன்றினை திருக்கோணமலை மேல் நீதிமன்றில் சமர்ப்பித்தார். அதில் கன்னியா வெந்நீரூற்று பிள்ளையார் ஆலையும் இருந்த இடத்தில் பிள்ளையார் ஆலையத்தை மீள் அமைப்பதற்கு எவரும் தடை விதிக்கக் கூடாது என்றும், இது விடயத்தில் தொல்பொருட் தினைக்களத்தினால் விதிக்கப்பட்ட தடைகளை நீக்க வேண்டும் என்றும் கோரப்பட்டிருந்தது. மனுவை விசாரித்த திருக்கோணமலை மாவட்ட மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி இளஞ்செழியன் கன்னியா வெந்நீரூற்று பிள்ளையார் ஆலையும் உட்பட அங்கு ஸள வழிபாட்டிடங்களுக்கு பக்தர்கள் எந்த வித கட்டுப்பாடுகளும் இல்லாமல் செல்லலாம் என்றும், ஆலையத்திற்கு செல்பவர்களிடம் அனுமதிச் சீட்டை எவரும் விற்கக்கூடாது என்றும், பிள்ளையார் ஆலை நிர்வாகம் கோயிலை நிர்வகிப்பதை எவரும் தடுக்கக் கூடாது என்றும், பிள்ளையார் கோவில் இருந்த இடத்தில் தாதுகோபுரம் கட்டுவதை உடனடியாக நிறுத்தும்படியும் உத்தரவிட்டார். பிள்ளையார் ஆலையத்தை மீளக் கட்டுவது தொடர்பாக இரு தரப்பையும் விசாரித்து வழக்கின் இறுதியில் தீர்ப்பு வழங்குவதாகக் குறிப்பிட்டார்.

மேல் நீதிமன்றத்தில் தடைகள் தற்காலிகமானதே! அரசாசங்கம் வேறு வழிகளினுடாக இத்தடைகளை நீக்கி ஆக்கிரமிப்பைத் தொடரலாம். எனினும் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு

போராடியவர்களுக்கு ஒரு தற்காலிக வெற்றியே!

பிள்ளையார் ஆயை தர்மகர்த்தா இந்த விவகாரத்தை சட்டரீதியாக அணுகினாலும் கன்னியா விவகாரம் ஒரு சட்டப்பிரச்சனையல்ல. அது ஒரு அரசியல் பிரச்சனையே. கட்டமைப்பு சார் இன அழிப்பின் ஓர் பகுதியே இது. எனவே சட்டரீதியான அணுகுமுறை இரண்டாம் பட்சமானது. அரசியல் ரீதியான அணுகுமுறைக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

தமிழ் மக்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?

திருகோணமலை மாவட்டம் தமிழ் மக்களின் மரபுரிமைப் பிரதேசம் முன்னர் கூறியது போல சுதந்திரமடைந்த காலம் தொடக்கம் இப் பிரதேசம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு வருகின்றது. மாவட்டத் தின் சனத் தொகை விகிதாசாரம் திட்டமிட்டு மாற்றப்படுகின்றது. இந்தச் செயற்பாடுகளை உடனடியாக தடுத்தாக வேண்டும். மாவட்டத்தில் எஞ்சியிருக்கின்ற பிரதேசங்களையாவது பாதுகாக்க வேண்டும் இதற்கு பல வேலைத் திட்டங்களை முன்னெடுத்தல் வேண்டும்.

அதில் முதலாவது திருகோணமலை மாவட்டத்தை தமிழ் மக்களின் மரபுரிமைப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்துதல் வேண்டும். மரபுரிமைப் பிரதேசங்கள் பாதுகாக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பது ஐ.நா பிரகடனங்களில் ஒன்றாகும். எனவே இவ் ஆக்கிரமிப்பு விவகாரத்தை சர்வதேச ரீதியாக பேசுபொருளாக்க வேண்டும். அண்மையில் கண்டாவில் இடம் பெற்ற கருத்தரங்கு ஒன்றில் பேராசிரியர் சேரன் “திருகோணமலை பிரதேசத்தை தமிழ் மக்களின் மரபுரிமைப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்துதல் வேண்டும். என்றும் புலம் பெயர் மக்கள் அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும்” என்றும் குறிப்பிட்டார். புலம் பெயர் மக்கள் மட்டுமல்ல தாயக மக்களும் இதற்கான முயற்சிகளில் இரங்க வேண்டும். தாயகத்திலுள்ள பொது அமைப்புகளும் அரசியற் கட்சிகளும்

இனைந்து இப்பிரகடனத்தை விடுத்தல் வேண்டும். இதற்கு முன்னர் பல தளங்களிலும் அதற்கான உரையாடலை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

கன்னியா வெந்நீரூற்று விவகாரம் அன்மைக்கால போராட்டங்கள் மூலம் சர்வதேச ரீதியாக பேச பொருளாக்கப் பட்டுள்ளது. மரபுரிமைப் பிரதேச பிரகடனம் இந்த விவகாரத்தை சர்வதேச ரீதியில் பலப்படுத்த மேஜும் உதவக் கூடியதாகவிருக்கும்.

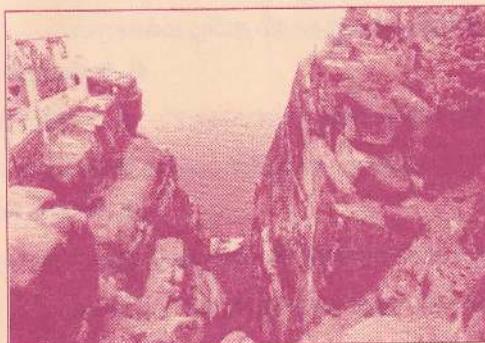
இரண்டாவது திருக்கோணமலை மாவட்ட ஆக்கிரமிப்பு தொடர்பாக முறையான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதாகும். நிலப்பறிப்பு, மொழிப்பறிப்பு, கலாச்சாரப்பறிப்பு, பொருளாதாரப்பறிப்பு என அனைத்தும் ஆய்வு செய்யப்படல் வேண்டும். இந்த ஆய்வில் அதற்குப் பின்னாலுள்ள அரசியலும் வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும். யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்களையும் கிழக்கு பல்கலைக்கழக மாணவர்களையும் ஒருங்கிணைத்து இவ் ஆய்வுப் பணியினை மேற்கொள்ளலாம். அடையாளம் ஆய்வு நிறுவனத்தின் பங்களிப்பையும் இது விடயத்தில் கோரலாம். புலம் பெயர் நாடுகளில் உள்ள இளம் தலைமுறையினர் பலர் இவ் ஆய்வு செயற்பாடுகளில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களாக உள்ளனர். அவர்களிடமிருந்து நிபுணத்துவ பங்களிப்புக்களையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மூன்றாவது இவ் ஆக்கிரமிப்புக்களை எதிர்த்து வலிமையான போராட்டங்களை நடாத்துவதாகும். தாயகத்தில் மட்டுமல்ல தமிழகத்திலும், புலம் பெயர் நாடுகளிலும் இதற்கான போராட்டங்களை நடாத்துதல் வேண்டும். தமிழ் சமூகத்திற்கு மட்டுமல்ல தமிழ் மக்களுக்கு வெளியேயுள்ள ஏனைய சமூகங்களுக்கும் இவ்விவகாரத்தை தெரியப்படுத்தல் கூடிய வகையில் மொழி பெயர்ப்பு ஆவணங்களும் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

நான்காவது சர்வதேச அரங்குகளுக்கு திருக்கோணமலை ஆக்கிரமிப்பு விவகாரங்களைக் கொண்டு செல்வதாகும். ஐக்கிய நாடுகள் சபை, ஜநா மனித உரிமைகள் சபை என்பவற்றோடு நாடுகளின் பாராளுமன்றங்களையும் கவனத்திற் கொள் ள வேண்டும். குறிப்பாக புலம்பெயர் மக்கள் அதிகமாகவுள்ள கண்டா, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளின் பாராளுமன்றங்களுக்கு இதனைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். கண்டாவில் இதனைக் கொண்டு செல்வது இலகுவானது. அங்கே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவும், உள்ளுராட்சி சபை உறுப்பினர்களாகவும் தமிழர்கள் உள்ளனர். இன அழிப்புத் தீர்மானம் மத்தியப் பாராளுமன்றத்திலும், மாகாண பாராளுமன்றத்திலும் ஏற்கனவே நிறைவேற்றாப்பட்டுள்ளது. அதே போல திருகோணமலை ஆக்கிரமிப்பு விவகாரங்களையும் நிறைவேற்றச் செய்தல் வேண்டும்.

மொத்தத்தில் புலமையாளர்கள், மதத்தலைவர்கள், சமூகத் தலைவர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் என்போரின் கூட்டுறையுமின்கே அவசியமானது.

தமிழ்த் தேசிய சக்திகள் அதற்கு தயாராகுவார்களா?

தீருவரை வெள்வந்த நூல்கள்

- “நல்லினாக்க பொறிமுறைகள் தொடர்பான கலந்தாலோசனைச் செயலணியின் அறிக்கையும் தமிழ் மக்களும்.” -

சி.அ.யோதிலிங்கம்

- “இந்தியாவும் தமிழ் மக்களும்.” - சி.அ.யோதிலிங்கம்

- “நினைவு கூர்தல் - 2017” - நிலாந்தன்

- “தமிழ் அரசியலின் இலக்கும் வழிவரைபடமும்” சி.அ.யோதிலிங்கம்

- “மோடியின் இலங்கைப் பயணமும் மலையகமும்.”

சி.அ.யோதிலிங்கம்

- “இந்து சமுத்திரமும் சீனாவும்.” - கலாநிதி.கே.ரீ.கணேசலிங்கம்

- “வட - கிழக்கு இணைப்பும் முஸ்லீம் மக்களும்.” சி.அ.யோதிலிங்கம்

- “இனப்பிரச்சிகைத் தீர்வில் சர்வதேச அனுபவங்கள்.” -

சி.அ.யோதிலிங்கம்

- “ஸமுத்தமிழர் அரசியல் வரலாறு-1883 தொடக்கம் 1968 வரை”
(சூருக்க குறிப்புக்கள்) பாகம் - 01 - சி.அ.யோதிலிங்கம்

- “வட கொரியாவும் சர்வதேச அரசியலும்”

கலாநிதி. கே.ரீ. கணேசலிங்கம்

- “இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தமும் தமிழ் மக்களும்.”

சி.அ.யோதிலிங்கம்

- “மலையக மக்களின் அடையாளம் எது?” - சி.அ.யோதிலிங்கம்

- “ஸமுத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றின் வளர்ச்சிக்கட்டங்கள்” -

சி.அ.யோதிலிங்கம்

- “2009 இற்குப் பின்னரான தமிழ் இராஜதந்திரம்” - நிலாந்தன்

- “தமிழ்த் தேசியம்! நெருக்கடிகளும், வாய்ப்புக்களும்”

சி.அ.யோதிலிங்கம்